KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 14.7.2020 r.
COM(2020) 308 final

2020/0139 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające środki zarządzania, ochrony i kontroli obowiązujące na obszarze objętym Konwencją ustanawiającą Międzyamerykańską Komisję ds. Tuńczyka Tropikalnego oraz zmieniające rozporządzenie Rady (UE) nr 520/2007

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Celem niniejszego wniosku jest dokonanie transpozycji do prawa Unii środków kontroli, ochrony i zarządzania przyjętych przez Międzyamerykańską Komisję ds. Tuńczyka Tropikalnego (IATTC), w której Unia Europejska (UE) jest umawiającą się stroną od 2006 r. IATTC jest regionalną organizacją ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO), która odpowiada za zarządzanie zasobami tuńczyka i tuńczykopodobnych we wschodnim Oceanie Spokojnym (EPO), określoną w Konwencji na rzecz wzmocnienia Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego ustanowionej Konwencją między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Republiką Kostaryki z 1949 r. („konwencja IATTC"). UE posiada średnio trzy statki rybackie do połowów okrężnicą i trzydzieści kilka taklowców prowadzących działalność na obszarze objętym konwencją IATTC. Głównymi stadami poławianymi przez flotę UE są tuńczyki tropikalne i włóczniki.

Wszystkie umawiające się strony konwencji IATTC są członkami IATTC. IATTC przyjmuje środki ochrony i zarządzania („rezolucje") w drodze konsensusu, zgodnie z art. IX.7 konwencji IATTC. Komisja, w imieniu UE, opracowuje wytyczne negocjacyjne na podstawie pięcioletniego mandatu określonego w decyzji Rady oraz na podstawie opinii naukowych. Zgodnie z mandatem wytyczne te są przedstawiane, omawiane i zatwierdzane w ramach grupy roboczej Rady, a następnie dostosowane tak, aby uwzględniały sytuację w czasie rzeczywistym, podczas spotkań koordynacyjnych z państwami członkowskimi organizowanych w czasie dorocznych posiedzeń IATTC.

Konwencja IATTC stanowi, że rezolucje przyjęte przez IATTC są wiążące (art. IX.7) oraz że umawiające się strony wprowadzają środki niezbędne do zapewnienia wdrożenia konwencji i przestrzegania jej postanowień oraz wszelkich środków ochrony i zarządzania przyjętych na mocy tej konwencji, w tym przyjęcia niezbędnych przepisów ustawowych i wykonawczych (art. XVIII.1). Choć są one skierowane głównie do umawiających się stron IATTC, rezolucje IATTC nakładają również obowiązki na operatorów (np. kapitana statku).

Na dorocznych posiedzeniach IATTC przyjmuje nowe środki lub zmienia istniejące. Wchodzą one w życie jako rezolucje IATTC czterdzieści pięć dni po ich przyjęciu i po powiadomieniu o nich umawiających się stron przez sekretarza wykonawczego IATTC. Po dorocznym posiedzeniu Komisja informuje Radę o nowych środkach przyjętych przez IATTC oraz o planowanej dacie ich wejścia w życie. Art. 3 ust. 5 Traktatu o Unii Europejskiej stanowi, że UE musi ściśle przestrzegać prawa międzynarodowego, co obejmuje zgodność z rezolucjami IATTC.

Niniejszy wniosek dotyczy środków przyjętych przez IATTC od 2008 r. Rezolucje IATTC mogą być corocznie zmieniane podczas dorocznych posiedzeń IATTC. Z dotychczasowych doświadczeń wynika, że na tych posiedzeniach – poza przyjmowaniem nowych rezolucji – możliwe są też zmiany dowolnej części obowiązujących rezolucji IATTC. Na UE spoczywa obowiązek zapewnienia zgodności z tymi środkami, stanowiącymi międzynarodowe zobowiązania, gdy tylko wejdą one w życie. Celem niniejszego wniosku jest zatem transpozycja istniejących rezolucji IATTC; wniosek obejmuje również mechanizm mający ułatwić wdrożenie środków IATTC w przyszłości.

Proces legislacyjny niezbędny do transpozycji do prawa UE środków ochrony i zarządzania przyjętych przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem wymaga średnio 18 miesięcy od opracowania przez Komisję projektu wniosku do przyjęcia ostatecznego aktu

przez Radę i Parlament Europejski. Przekazane uprawnienia gwarantują, że – z poszanowaniem dyrektyw współprawodawcy – Unia ma możliwość dokonania szybkiej transpozycji do prawa Unii przyjętych przez UE środków ochrony, które przyniosłyby korzyści dla floty UE, wzmocniłyby równe warunki działania i dalej wspierałyby długoterminowe zrównoważone zarządzanie zasobami. Niniejszy wniosek przewiduje przekazanie uprawnień Komisji na podstawie art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w celu uwzględnienia zmian środków, które prawdopodobnie będą częste, oraz zapewnienia, aby unijne statki rybackie były traktowane na równi ze statkami innych umawiających się stron IATTC, w szczególności w odniesieniu do: specyfikacji technicznych dotyczących lin do połowu rekinów, formularza deklaracji przeładunkowej, okresów zamkniętych, terminów przekazywania danych dotyczących urządzeń do sztucznej koncentracji ryb, przepisów dotyczących projektowania i rozmieszczania urządzeń do sztucznej koncentracji ryb, terminów gromadzenia danych, obszarów i środków ograniczających ryzyko w odniesieniu do ochrony ptaków morskich, obecności obserwatorów naukowych, informacji związanych z regionalnym rejestrem statków, odniesienia do tabeli w celu dostarczania danych dotyczących dzienników połowowych i rejestrów rozładunku, dokumentu statystycznego dotyczącego opastuna, terminów składania sprawozdań i wytycznych dotyczących śmiertelności żółwi.

Terminy składania sprawozdań określone w niniejszym wniosku zostały ustalone na podstawie terminów określonych w rezolucjach IATTC. Celem jest zapewnienie terminowego przedłożenia IATTC sprawozdań przez UE.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Transpozycji postanowień niektórych rezolucji IATTC dokonano poprzez tytuł IV rozporządzenia Rady (WE) nr 520/2007 z dnia 7 maja 2007 r. ustanawiającego środki techniczne dotyczące ochrony niektórych zasobów gatunków masowo migrujących oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 973/2001.

Ze względu na przejrzystość, uproszczenie i pewność prawa wskazana jest zatem zmiana rozporządzenia Rady (WE) nr 520/2007 poprzez uchylenie jego tytułu IV i uwzględnienie zmian, które nastąpiły od czasu jego przyjęcia, ale które nie zostały jeszcze objęte prawem Unii. Transpozycji rezolucji IATTC dotyczących okresów połowowych dla statków rybackich do połowów okrężnicą oraz ograniczeń mających zastosowanie do urządzeń do sztucznej koncentracji ryb dokonano w rozporządzeniu Rady (UE) 2019/124[1].

Wniosek jest w pełni spójny z częścią VI (polityka zewnętrzna) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb), która stanowi, że UE utrzymuje zewnętrzne stosunki w zakresie rybołówstwa zgodnie ze swoimi międzynarodowymi zobowiązaniami, opierając działalność połowową UE na współpracy regionalnej w zakresie rybołówstwa i współpracując z Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa w celu zapewnienia przestrzegania przepisów.

Wniosek uzupełnia rozporządzenie (UE) 2017/2403 w sprawie zarządzania flotą zewnętrzną, które stanowi, że unijne statki rybackie podlegają szeregowi upoważnień do połowów w ramach RFMO zgodnie z warunkami i zasadami poszczególnych RFMO i rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008 w sprawie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów.

[1] Dz.U. L 29 z 30.1.2019, s. 1.

Niniejszy wniosek nie obejmuje uprawnień do połowów UE ustalonych przez IATTC. Zgodnie z art. 43 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przyjmowanie środków dotyczących ustalania cen, potrąceń, pomocy i ograniczeń ilościowych, jak również dotyczących ustalania i przydziału wielkości dopuszczalnych połowów stanowi prerogatywę Rady.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Nie dotyczy.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawą wniosku jest art. 43 ust. 2 TFUE, ponieważ zawiera postanowienia niezbędne do osiągnięcia celów wspólnej polityki rybołówstwa.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Unii (art. 3 ust. 1 lit. d) TFUE). Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Proporcjonalność**

Wniosek zapewni zgodność prawa Unii z jej zobowiązaniami międzynarodowymi przyjętymi przez IATTC oraz przestrzeganie przez Unię decyzji podjętych przez RFMO, których Unia jest umawiającą się stroną. Wniosek dokonuje transpozycji zobowiązań, nie wykraczając poza to, co jest konieczne do osiągnięcia zamierzonego celu.

- **Wybór instrumentu**

Wybranym instrumentem jest rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Celem niniejszego wniosku jest transpozycja i wdrożenie obowiązujących środków IATTC, które są wiążące dla umawiających się stron. Zarówno podczas przygotowań do posiedzeń IATTC, podczas których przyjęto te rezolucje, jak i w trakcie negocjacji prowadzonych na dorocznym posiedzeniu IATTC przeprowadzono konsultacje z państwami członkowskimi oraz z przedstawicielami sektora i społeczeństwem obywatelskim z całej UE. Dlatego też nie uznano za konieczne przeprowadzenia konsultacji z zainteresowanymi stronami na temat niniejszego rozporządzenia.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie dotyczy.

- **Ocena skutków**

Nie dotyczy. Niniejsze rozporządzenie stanowi realizację zalecenia bezpośrednio stosowanego w państwach członkowskich.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Niniejszy wniosek nie jest związany z REFIT.

- **Prawa podstawowe**

Niniejszy wniosek nie ma skutków dla ochrony praw podstawowych obywateli.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma żadnego wpływu na budżet.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Nie dotyczy.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

W rozdziale I zawarto przepisy ogólne dotyczące przedmiotu, zakresu stosowania i celów wniosku. Określono w nim także definicje. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do unijnych statków prowadzących połowy na obszarze objętym konwencją IATTC.

Rozdział II dotyczy środków ochrony i zarządzania, w tym przepisów dotyczących statków rybackich do połowów okrężnicą poławiających tuńczyka tropikalnego, zakazu połowów w odniesieniu do boi instrumentalnych, przepisów dotyczących dokonywania połowów w pobliżu urządzeń do sztucznej koncentracji ryb, ich rozmieszczenia, projektowania i zasad dokonywania przeładunku w porcie.

W rozdziale III określono środki mające na celu ochronę niektórych gatunków morskich występujących na obszarze objętym konwencją IATTC, takich jak żarłacz białopłetwy, żarłacz jedwabisty, młotowate i mantowate. Środki te obejmują dostarczanie danych i obowiązek uwolnienia, a także środki związane z ochroną żółwi morskich i ptaków morskich.

Rozdział IV zawiera przepisy dotyczące programu obecności obserwatorów IATTC, w tym przepisy dotyczące tego, co obejmuje program obecności obserwatorów, oraz obowiązki i zobowiązania sprawozdawcze obserwatorów.

W rozdziale V ustanowiono wymogi dotyczące statków, w tym wymogi związane z regionalnym rejestrem statków IATTC, obowiązkami sprawozdawczymi i protokołem w sprawie szczelnego zamykania zbiorników do przechowywania ryb.

Rozdział VI zawiera informacje na temat obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do statystycznego programu danych i wymogów dotyczących systemu dokumentowania połowów opastuna.

W rozdziale VII zawarto przepisy końcowe dotyczące kwestii takich jak: poufność elektronicznego raportowania i wysyłania wiadomości, procedura składania poprawek, przekazane uprawnienia i zmiany w obowiązującym prawodawstwie UE.

2020/0139 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające środki zarządzania, ochrony i kontroli obowiązujące na obszarze objętym Konwencją ustanawiającą Międzyamerykańską Komisję ds. Tuńczyka Tropikalnego oraz zmieniające rozporządzenie Rady (UE) nr 520/2007

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[2],

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013[3] celem wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) jest zapewnienie takiej eksploatacji żywych zasobów wodnych, która zapewni zrównoważone warunki ekonomiczne, środowiskowe i społeczne.

(2) Wspólnota Europejska zatwierdziła w drodze decyzji Rady 98/392/WE[4] Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. oraz porozumienie w sprawie wykonania postanowień tej konwencji, odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi[5], w których to postanowieniach zawarto zasady i przepisy dotyczące ochrony żywych zasobów morza i zarządzania nimi. W ramach swoich szerszych zobowiązań międzynarodowych Unia Europejska uczestniczy w działaniach, które zmierzają do ochrony stad ryb w wodach międzynarodowych.

(3) Decyzją Rady 2006/539/WE[6] Wspólnota Europejska zatwierdziła Konwencję na rzecz wzmocnienia Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego ustanowionej

---

2 Dz.U. C z , s. .

3 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

4 Decyzja Rady 98/392/WE z dnia 23 marca 1998 r. dotycząca zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Narodów Zjednoczonych z dnia 10 grudnia 1982 r. o prawie morza i Porozumienia z dnia 28 lipca 1994 r. odnoszącego się do stosowania jego części XI (Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 1).

5 Decyzja Rady 98/414/WE z dnia 8 czerwca 1998 r. w sprawie ratyfikowania przez Wspólnotę Europejską Porozumienia w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi (Dz.U. L 189 z 3.7.1998, s. 14).

6 Decyzja Rady z dnia 22 maja 2006 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Konwencji na rzecz wzmocnienia Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego

Konwencją pomiędzy Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Republiką Kostaryki z 1949 r.

(4) IATTC jest uprawniona do przyjmowania decyzji (rezolucji) w celu zapewnienia długoterminowej ochrony i zrównoważonego wykorzystania zasobów rybnych na obszarze objętym konwencją IATTC. Rezolucje IATTC są dla umawiających się stron wiążące. Rezolucje te są skierowane zasadniczo do umawiających się stron konwencji ICCAT, ale nakładają również obowiązki na podmioty prywatne (np. kapitanów statków). Rezolucje ICCAT wchodzą w życie czterdzieści pięć dni po ich przyjęciu, a w przypadku Unii muszą zostać niezwłocznie wdrożone do prawa Unii.

(5) Decyzją Rady 2005/938/WE[7] Unia zatwierdziła Porozumienie w sprawie Międzynarodowego programu ochrony delfinów („porozumienie"), na mocy którego powołano Międzynarodowy program ochrony delfinów (IDCP).

(6) Zgodnie z art. XIV porozumienia IATTC ma odgrywać istotną rolę w koordynowaniu realizacji porozumienia i we wdrażaniu środków, które zostaną przyjęte w ramach IATTC.

(7) W ramach IDCP posiedzenie stron jest odpowiedzialne za przyjmowanie środków, które zmierzają do tego, aby dzięki określaniu limitów rocznych stopniowo zmniejszyć do poziomu bliskiego zeru przypadkową śmiertelność delfinów wynikającą z połowów tuńczyków okrężnicami na obszarze objętym porozumieniem. Takie środki stają się wiążące dla Unii.

(8) Najnowsze wdrożenie zaleceń IATTC w zakresie ochrony i egzekwowania miało miejsce na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 520/2007[8].

(9) Biorąc pod uwagę, że rezolucje IATTC będą prawdopodobnie zmieniane podczas dorocznych posiedzeń oraz w celu szybkiego włączenia ich do prawa Unii, aby wzmocnić równe warunki działania i dalej wspierać długoterminowe zrównoważone zarządzanie stadami, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do następujących aspektów: specyfikacji technicznych dotyczących lin do połowu rekinów, okresów zamkniętych, terminów przekazywania danych dotyczących urządzeń do sztucznej koncentracji ryb, przepisów dotyczących projektowania i rozmieszczania urządzeń do sztucznej koncentracji ryb, terminów gromadzenia danych, obszarów i środków ograniczających ryzyko w odniesieniu do ochrony ptaków morskich, obecności obserwatorów naukowych, informacji związanych z regionalnym rejestrem statków, odniesienia do tabeli w celu dostarczania danych dotyczących dzienników połowowych i rejestrów rozładunku, dokumentu statystycznego dotyczącego opastuna, różnych terminów składania sprawozdań i wytycznych dotyczących śmiertelności żółwi.

---

ustanowionej Konwencją pomiędzy Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Republiką Kostaryki z 1949 r. (Dz.U. L 224 z 16.8.2006, s. 22).

[7] Decyzja Rady z dnia 8 grudnia 2005 r. w sprawie zatwierdzenia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Porozumienia w sprawie Międzynarodowego programu ochrony delfinów (2005/938/WE), (Dz.U. L 348 z 30.12.2005, s. 26).

[8] Rozporządzenie Rady (WE) nr 520/2007 ustanawiające niektóre środki techniczne dotyczące ochrony niektórych zasobów gatunków masowo migrujących oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 973/2001 (Dz.U. L 123 z 12.5.2007, s. 3).

(10) Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa[9] z dnia 13 kwietnia 2016 r. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

(11) Przekazanie uprawnień przewidziane w niniejszym rozporządzeniu powinno pozostawać bez uszczerbku dla wdrażania przyszłych rezolucji ICCAT do prawa Unii w drodze zwykłej procedury ustawodawczej.

(12) Należy uchylić art. 3 ust. 3, art. 4 ust. 3 i tytuł IV rozporządzenia Rady (WE) nr 520/2007, ponieważ przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają wszystkie środki IATTC,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I
PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1
Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia środki zarządzania, ochrony i kontroli dotyczące połowów na obszarze objętym konwencją na rzecz wzmocnienia Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego[10] oraz w odniesieniu do stad tuńczyka i gatunków tuńczykopodobnych, innych gatunków ryb złowionych przez statki poławiające tuńczyka i gatunki tuńczykopodobne oraz gatunków należących do tego samego ekosystemu.

Artykuł 2
Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do unijnych statków rybackich wykorzystywanych lub przeznaczonych do wykorzystania do celów połowów na obszarze objętym konwencją.

2. O ile nie określono inaczej w niniejszym rozporządzeniu, stosuje się ono bez uszczerbku dla istniejących rozporządzeń w sektorze rybołówstwa, w szczególności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403[11] oraz

---

9 Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia, Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 13 kwietnia 2016 r.
w sprawie lepszego stanowienia prawa (Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1).

10 Decyzja Rady 2005/26/WE z dnia 25 października 2004 r. w sprawie podpisania, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Konwencji na rzecz wzmocnienia Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego ustanowionej Konwencją między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Republiką Kostaryki z 1949 r. („konwencja z Antigui") (Dz.U. L 15 z 19.1.2005, s. 9).

11 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

rozporządzeń Rady (WE) nr 1005/2008[12], (WE) nr 1224/2009[13] i (WE) nr 1185/2003[14].

Artykuł 3
Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1) „konwencja” oznacza Konwencję na rzecz wzmocnienia Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego;

2) „obszar objęty konwencją” oznacza obszar geograficzny, do którego stosuje się konwencję, zgodnie z opisem w art. III konwencji;

3) „gatunki IATTC” oznaczają stada tuńczyka i gatunków tuńczykopodobnych oraz inne gatunki ryb złowione przez statki poławiające tuńczyka i gatunki tuńczykopodobne na obszarze objętym konwencją;

4) „unijny statek rybacki” oznacza statek pływający pod banderą państwa członkowskiego, wykorzystywany lub przeznaczony do wykorzystania w celach zarobkowej eksploatacji zasobów rybnych, w tym statki pomocnicze, statki przetwórnie, statki biorące udział w przeładunkach oraz transportowce wyposażone w sprzęt służący do transportowania produktów rybołówstwa, poza kontenerowcami;

5) „umawiająca się strona” oznacza umawiającą się stronę konwencji;

6) „okrężnica” oznacza każdą sieć okrążającą, której dno ściągnięte jest na dole sieci za pomocą liny sznurującej przechodzącej przez kilka obręczy wzdłuż podbory i umożliwiającej zasznurowanie i zamknięcie sieci;

7) „tuńczyki tropikalne” oznaczają opastuna, tuńczyka żółtopłetwego i bonito;

8) „boje instrumentalne” to urządzenia pływające, dryfujące albo zakotwiczone, rozmieszczone przez rządowe lub uznane organizacje lub podmioty naukowe do celów elektronicznego gromadzenia danych dotyczących środowiska, a nie do celów działalności połowowej, które zostały zgłoszone sekretariatowi IATTC;

9) „urządzenie do sztucznej koncentracji ryb” lub „FAD” oznacza zakotwiczone, dryfujące, pływające lub zanurzone obiekty rozmieszczane lub monitorowane przez statki, w tym przez wykorzystanie boi radiowych lub satelitarnych, do celów sztucznej koncentracji docelowych gatunków tuńczyka podczas połowów przy użyciu okrężnicy;

10) „interakcja” z bojami instrumentalnymi obejmuje m.in. otaczanie boi narzędziami połowowymi, przyłączanie lub przymocowywanie statku, narzędzi połowowych,

---

[12] Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

[13] Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

[14] Rozporządzenie Rady (WE) nr 1185/2003 z dnia 26 czerwca 2003 r. w sprawie obcinania płetw rekinom na pokładach statków (Dz.U. L 167 z 4.7.2003, s. 1).

części lub elementu statku, do boi do zbierania danych lub przecinanie jej linii kotwicznej;

11) „operator” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która prowadzi lub posiada przedsiębiorstwo wykonujące działalność związaną z jakimkolwiek etapem produkcji, przetwarzania, wprowadzania do obrotu, dystrybucji i sieci sprzedaży detalicznej produktów rybołówstwa i akwakultury;

12) „SAC” oznacza Naukowy Komitet Doradczy ustanowiony na podstawie art. XI konwencji;

13) „przeładunek” oznacza wyładowanie i przeniesienie całości lub części produktów rybołówstwa z jednego statku na inny statek;

14) „regionalny rejestr statków” oznacza rejestr statków IATTC;

15) „rezolucja” oznacza wiążące środki przyjęte przez komisję IATTC na podstawie art. VII konwencji;

16) „formularz deklaracji przeładunkowej IATTC” oznacza dokument zawarty w załączniku 2 do rezolucji C-12-07;

17) „obserwator” oznacza osobę upoważnioną i certyfikowaną przez państwo członkowskie lub umawiająca się stronę do obserwacji, monitorowania i gromadzenia informacji na statkach rybackich;

18) „takla” oznaczaj narzędzie połowowe składające się ze sznura podstawowego, do którego podczepione są sznury dodatkowe (stągiewki) wyposażone w liczne haczyki, których długość i rozstawienie są zróżnicowane w zależności od gatunku docelowego;

19) „liny do połowu rekinów” oznaczają poszczególne liny przymocowane do liny nośnej lub bezpośrednio do pływaków i wykorzystywane do połowu rekinów, jak przedstawiono na rysunku 1 w rezolucji C-16-05;

20) „duży zaokrąglony hak” to hak z wierzchołkiem obróconym prostopadle do tyłu w stosunku do trzonu w celu uzyskania na ogół okrągłego lub owalnego kształtu, a wierzchołek haka jest odchylony nie więcej niż o 10 stopni;

21) „porozumienie” oznacza Porozumienie w sprawie Międzynarodowego programu ochrony delfinów (AIDCP)[15];

22) „zaplombowane ładownie” oznaczają wszelkie miejsca na statku przeznaczone do zamrażania, konserwowania lub przechowywania ryb, do których to pomieszczeń zablokowano dostęp, by zapobiec ich wykorzystaniu do tych celów;

23) „WCPFC” oznacza Komisję ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku utworzoną na mocy Konwencji o ochronie i zarządzaniu zasobami ryb masowo migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku[16];

24) „obszar nakładania się kompetencji” oznacza obszar nakładania się kompetencji między obszarem geograficznym IATTC a obszarami geograficznymi WCPFC.

---

15 Decyzja Rady 2005/938/WE z dnia 8 grudnia 2005 r. w sprawie zatwierdzenia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Porozumienia w sprawie Międzynarodowego programu ochrony delfinów (Dz.U. L 348 z 30.12.2005, s. 26).

16 Decyzja Rady 2005/75/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie przystąpienia Wspólnoty do Konwencji o ochronie i zarządzaniu zasobami ryb masowo migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku (Dz.U. L 32 z 4.2.2005, s. 1).

Obszar ten stanowi część Oceanu Spokojnego ograniczoną następującymi liniami: równoleżnikiem 50° szerokości geograficznej południowej, od punktu jego przecięcia z południkiem 150° długości geograficznej zachodniej do punktu przecięcia z południkiem 130° długości geograficznej zachodniej, oraz równoleżnikiem 4° szerokości geograficznej południowej, od punktu jego przecięcia z południkiem 150° długości geograficznej zachodniej do punktu przecięcia z południkiem 130° długości geograficznej zachodniej.

ROZDZIAŁ II

ŚRODKI OCHRONY I ZARZĄDZANIA

Artykuł 4
Okresy zamknięte dla statków rybackich do połowów okrężnicą poławiających tuńczyki tropikalne

1. W celu wdrożenia okresu zamkniętego dla statków rybackich do połowów okrężnicą państwa członkowskie:

a) informują Komisję do dnia 15 czerwca każdego roku, który z dwóch okresów zamkniętych – od dnia 29 lipca do dnia 8 października albo od dnia 9 listopada do dnia 19 stycznia – ma zastosowanie do ich statków. Komisja powiadamia sekretariat IATTC o mającym zastosowanie okresie zamkniętym do dnia 15 lipca każdego roku;

b) informują wszystkie zainteresowane strony działające w danym państwie w sektorze tuńczyka o okresie zamkniętym;

c) informują Komisję do dnia 15 czerwca każdego roku o podjętych działaniach;

d) zapewniają, aby przez cały okres zamknięty żadne statki rybackie do połowów okrężnicą pływające pod ich banderą nie prowadziły połowów na obszarze objętym konwencją.

2. Jeżeli unijny statek rybacki nie może wyjść w morze poza mającym zastosowanie okresem zamkniętym, o którym mowa w ust. 1 lit. a), z powodu działania siły wyższej powodującego awarię statku rybackiego w trakcie operacji połowowych poprzez uszkodzenie mechaniczne lub awarię konstrukcji, pożar lub wybuch w okresie co najmniej 75 kolejnych dni, państwo członkowskie może przesłać do Komisji wniosek o zwolnienie w odniesieniu do okresu zamkniętego wraz z dowodami niezbędnymi do wykazania, że statek nie wyszedł w morze z powodu działania siły wyższej. Wniosek przesyłany jest do Komisji najpóźniej dwa tygodnie po ustaniu przyczyny działania siły wyższej. Komisja ocenia i, w stosownych przypadkach, przekazuje wniosek do sekretariatu IATTC w celu rozpatrzenia przez IATTC najpóźniej w terminie jednego miesiąca po ustaniu przyczyny działania siły wyższej.

3. Jeżeli Komisja powiadamia państwo członkowskie o zatwierdzeniu przez IATTC wniosku, o którym mowa w ust. 2:

a) w przypadku gdy statek nie przestrzegał okresu zamkniętego w tym samym roku, w którym wystąpiło działanie siły wyższej, statek przestrzega skróconego okresu zamkniętego, wynoszącego 40 kolejnych dni w jednym z dwóch okresów zamkniętych danego roku zamiast pełnego okresu zamkniętego określonego w ust. 1 lit. a), a Komisja niezwłocznie powiadamia sekretariat IATTC o wybranym okresie zamkniętym, lub

b) w przypadku, gdy statek zastosował się już do okresu zamkniętego w tym samym roku, w którym wystąpiło działanie siły wyższej, przestrzega on skróconego okresu zamkniętego, wynoszącego 40 kolejnych dni w jednym z dwóch okresów zamkniętych w kolejnym roku, który należy zgłosić Komisji najpóźniej do dnia 15 lipca.

4. Na każdym statku, który korzysta ze zwolnienia przewidzianego w ust. 3, przebywa upoważniony obserwator.

5. Oprócz okresu zamkniętego, o którym mowa w ust. 1, połowy tuńczyków tropikalnych w obszarze 96° i 110°W oraz między 4°N i 3°S zamyka się od dnia 9 października do dnia 8 listopada każdego roku.

Artykuł 5

Zakaz połowów w pobliżu boi instrumentalnych

1. Kapitanowie unijnych statków rybackich zapewniają, aby ich statki nie miały styczności z bojami instrumentalnymi na obszarze objętym konwencją.

2. Zabrania się rozmieszczania narzędzi połowowych w obrębie jednej mili morskiej od zakotwiczonej boi instrumentalnej na obszarze objętym konwencją.

3. Zabrania się przechowywania na statku boi instrumentalnych, chyba że państwo członkowskie, umawiająca się strona lub właściciel odpowiedzialny za boję wyraźnie na to zezwoli lub tego zażąda.

4. Jeżeli narzędzie połowowe wplącze się w boję instrumentalną, wplątane narzędzie połowowe należy usunąć z jak najmniejszą szkodą dla boi instrumentalnej.

5. W ramach programów badań naukowych zgłoszonych oficjalnie do IATTC unijne statki rybackie mogą prowadzić działalność połowową w obrębie jednej mili morskiej od boi instrumentalnej, pod warunkiem że statek nie styka się boją instrumentalną ani nie rozmieszcza narzędzi połowowych, jak określono w ust. 1 i 2.

Artykuł 6

Urządzenia do sztucznej koncentracji ryb (FAD)

1. Urządzenia do sztucznej koncentracji ryb są włączane jedynie na unijnych statkach rybackich do połowów okrężnicą.

2. Urządzenie do sztucznej koncentracji ryb uznaje się za aktywne, jeżeli jest ono zrzucone na morze, rozpoczyna transmisję swojej lokalizacji i jest monitorowane przez statek, jego właściciela lub operatora.

3. Unijne statki rybackie przekazują Komisji codzienne informacje na temat wszystkich aktywnych urządzeń do sztucznej koncentracji ryb w odstępach czasu wynoszących co najmniej 60 dni, ale nie więcej niż 90 dni między każdym zgłoszeniem. Komisja przekazuje niezwłocznie te informacje do sekretariatu ICCAT.

4. Operatorzy statków unijnych gromadzą i przekazują państwom członkowskim wszelkie informacje o każdej interakcji z urządzeniem do sztucznej koncentracji ryb. W odniesieniu do każdej interakcji rejestrują oni następujące informacje:

a) pozycja urządzeń do sztucznej koncentracji ryb;

b) data i godzina rozmieszczenia urządzeń do sztucznej koncentracji ryb;

c) identyfikacja urządzeń do sztucznej koncentracji ryb IATTC (tj. oznakowanie urządzeń do sztucznej koncentracji ryb lub identyfikacja pławy; rodzaj boi; lub wszelkie informacje umożliwiające ustalenie właściciela);

d) rodzaj urządzeń do sztucznej koncentracji ryb (np. zakotwiczone urządzenia do sztucznej koncentracji ryb, dryfujące naturalne urządzenia do sztucznej koncentracji ryb, dryfujące sztuczne urządzenia do sztucznej koncentracji ryb);

e) cechy konstrukcyjne urządzeń do sztucznej koncentracji ryb (wymiar i materiał części dryfującej oraz podwodnej struktury podwieszonej);

f) rodzaj działalności (zaciąg, rozmieszczenie, wybieranie, odzyskanie, utrata, interwencja w zakresie urządzeń elektronicznych itp.);

g) jeżeli działalność polega na zaciągu, wyniki tego zaciągu pod względem dokonanego połowu i przyłowu; oraz

h) cechy charakterystyczne przymocowanych boi lub urządzeń pozycjonujących (system pozycjonowania, ewentualnie wyposażony w sonar itp.).

5. Dane zgromadzone za poprzedni rok kalendarzowy są przedkładane Komisji przez państwa członkowskie nie później niż 75 dni przed każdym posiedzeniem zwyczajnym Naukowego Komitetu Doradczego. Komisja przekazuje te informacje nie później niż 60 dni przed posiedzeniem Naukowego Komitetu Doradczego.

6. 6. Identyfikacja oraz konstrukcja i rozmieszczanie urządzeń do sztucznej koncentracji ryb przez statki unijne muszą być zgodne odpowiednio z załącznikiem I i II do rezolucji C-19-01.

Artykuł 7

Przeładunek w porcie

Wszystkie przeładunki gatunków IATTC na obszarze objętym konwencją mają miejsce w porcie.

ROZDZIAŁ III

OCHRONA GATUNKÓW MORSKICH

SEKCJA 1

GATUNKI SPODOUSTYCH

Artykuł 8

Żarłacze białopłetwe

1. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku, wyładunku, przechowywania, sprzedaży lub oferowania do sprzedaży jakiejkolwiek części lub całej tuszy żarłaczy białopłetwych (*Carcharhinus longimanus*).

2. Żarłacze białopłetwe uwalnia się w miarę możliwości niezwłocznie i w nieokaleczonym stanie, jeżeli zostały przyciągnięte do burty.

3. Państwa członkowskie rejestrują, między innymi w ramach programów obecności obserwatorów, liczbę odrzutów i uwolnień żarłaczy białopłetwych ze wskazaniem ich stanu (martwe lub żywe), w tym osobniki uwolnione zgodnie z ust. 2.

Artykuł 9

Mantowate

1. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku, wyładunku, przechowywania, sprzedaży lub oferowania do sprzedaży jakiejkolwiek części lub całej tuszy mantowatych (w tym mant i gatunków z rodzaju Mobula) złowionych na obszarze objętym konwencją.

2. Jeżeli mantowate zostały w sposób niezamierzony złowione i zamrożone w ramach operacji statku rybackiego do połowów okrężnicą, statek przekazuje wszystkie mantowate odpowiedzialnemu organowi w miejscu wyładunku. Przekazane w ten sposób mantowate nie mogą być sprzedane ani przekazane w ramach wymiany barterowej, lecz mogą być nieodpłatnie przekazane do spożycia domowego przez ludzi.

3. Mantowate, które zostały złowione w sposób niezamierzony, należy niezwłocznie uwolnić w możliwie nieokaleczonym stanie natychmiast po zauważeniu ich w sieci, na haku lub na pokładzie. Uwolnienia dokonuje się w sposób powodujący możliwie jak najmniejsze uszkodzenie schwytanych mantowatych, bez uszczerbku dla bezpieczeństwa jakichkolwiek osób, zgodnie z wytycznymi wyszczególnionymi w załączniku 1 do rezolucji IATTC C-15-04.

4. Państwa członkowskie rejestrują, między innymi w ramach programów obecności obserwatorów, liczbę odrzutów i uwolnień mantowatych ze wskazaniem ich stanu (martwe lub żywe), w tym osobniki przekazane zgodnie z ust. 2.

Artykuł 10

Żarłacze jedwabiste

1. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku, wyładunku, przechowywania, sprzedaży lub oferowania do sprzedaży jakiejkolwiek części lub całej tuszy żarłaczy jedwabistych (*Carcharhinus falciformis*) złowionych przez statków rybackich do połowów okrężnicą na obszarze objętym konwencją.

2. Jeżeli jednak żarłacze jedwabiste zostaną w sposób niezamierzony złowione i zamrożone w ramach operacji statku rybackiego do połowów okrężnicą, należy je przekazać w całości organom rządowym, jeżeli są one obecne w miejscu wyładunku. Jeżeli organy rządowe są niedostępne, wszystkie przekazane w ten sposób żarłacze jedwabiste nie mogą być sprzedane ani przekazane w ramach wymiany barterowej, lecz mogą być nieodpłatnie przekazane do spożycia domowego przez ludzi. Przekazane w ten sposób żarłacze jedwabiste zgłasza się sekretariatowi IATTC.

3. Taklowce, które przypadkowo złowią rekiny, ograniczają przyłowy żarłaczy jedwabistych do maksymalnie 20 % całkowitego połowu wyrażonego wagowo w danym rejsie połowowym.

4. Unijne statki rybackie nie prowadzą połowów na obszarach rozrodu żarłaczy jedwabistych określonych przez IATTC.

Artykuł 11

Rekiny wielorybie

1. Unijne statki rybackie nie mogą zarzucać okrężnicy na ławicę tuńczyka, której towarzyszy żywy rekin wielorybi (*Rhincodon typus*), jeśli zwierzę to zostanie dostrzeżone przed rozpoczęciem zarzucania sieci.

2. Jeżeli rekin wielorybi zostanie nieumyślnie otoczony okrężnicą, kapitan statku:

a) zapewnia, by podjęto wszelkie rozsądne działania w celu zagwarantowania jego bezpiecznego uwolnienia; oraz

b) zgłasza zdarzenie do państwa członkowskiego, w tym liczbę odnośnych osobników, szczegółowe informacje na temat sposobu i przyczyn otoczenia okrężnicą, miejsce, w którym to nastąpiło, działania podjęte w celu zagwarantowania bezpiecznego uwolnienia, a także ocenę stanu żywotności zwierzęcia (zwierząt) w chwili uwolnienia (w tym informacje o tym, czy jakiekolwiek osobniki zostały uwolnione żywe, lecz następnie padły).

3. Rekiny wielorybie nie mogą być wyciągane z okrężnicy.

Artykuł 12

Bezpieczne uwolnienie rekinów przez statki rybackie do połowów okrężnicą

1. Statki unijne niezwłocznie uwalniają w stanie nieuszkodzonym złowione rekiny (żywe lub martwe), które nie zostają zatrzymane, o ile to możliwe, gdy tylko zostaną zauważone w sieci, na haku lub na pokładzie, bez narażania bezpieczeństwa osób.

2. Jeżeli rekin złowiony przez statek rybacki do połowów okrężnicą jest żywy i nie zostaje zatrzymany, należy go uwolnić przy zastosowaniu następujących procedur lub równie skutecznych środków:

a) rekiny są uwalniane z sieci bezpośrednio z podbieraka do oceanu. Rekiny, których nie można uwolnić bez narażania bezpieczeństwa osób przed wyładowaniem na pokład, są zwracane do wody tak szybko, jak to możliwe, albo z wykorzystaniem rampy z pokładu przyłączonej do otworu z boku statku, albo przez luki ratunkowe. Jeżeli rampy lub luki ratunkowe nie są dostępne, rekiny są opuszczane zawiesiem lub siatką ładunkową, przy użyciu dźwigu lub podobnego sprzętu, o ile jest dostępny;

a) użycie osęk, haków lub podobnych narzędzi do manipulowania rekinami jest zabronione. Nie wolno podnosić rekina za głowę, ogon, szczeliny skrzelowe lub tryskawki ani z wykorzystaniem drutu owiniętego wokół ciała lub w nie wprowadzonego, a ciało rekina nie może być podziurawione (np. w celu przepuszczenia przez nie kabla do podnoszenia rekina).

Artykuł 13

Zakaz stosowania lin do połowu rekinów przez taklowce

Taklowce unijne nie mogą używać lin do połowu rekinów.

Artykuł 14

Gromadzenie danych dotyczących gatunków rekinów

1. Kapitanowie unijnych statków rybackich gromadzą dane dotyczące połowów żarłaczy jedwabistych i młotowatych i przekazują je państwom członkowskim, które przesyłają te dane Komisji do dnia 31 marca każdego roku. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje do sekretariatu ICCAT.

2. Obserwatorzy na statkach Unii rejestrują liczbę i stan (martwy/żywy) złowionych i uwolnionych żarłaczy jedwabistych i młotowatych.

SEKCJA 2

INNE GATUNKI

Artykuł 15

Ptaki morskie

1. Taklowce, które wykorzystują systemy hydrauliczne, mechaniczne lub elektryczne oraz poławiające gatunki występujące na obszarze objętym konwencją na północ od 23°N i na południe od 30°N oraz na obszarze ograniczonym linią brzegową na 2°N, na zachód do 2°N–95°W, na południe do 15°S–95°W, na wschód do 15°S–85°W i na południe do 30°S, stosują co najmniej dwa ze środków ograniczających ryzyko zawartych w tabeli w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w tym co najmniej jeden z kolumny A. Statki nie mogą stosować tego samego środka z kolumny A i kolumny B.

2. Niezależnie od przepisów ust. 1 rozmieszczanie z burty kurtyn odstraszających ptaki i dociążonych sznurów dodatkowych stosuje się jedynie na obszarze na północ od 23°N do czasu, gdy badania wykażą użyteczność tego środka w wodach na południe od 30°S. Wykorzystanie kurtyn odstraszających ptaki oraz dociążonych lin dodatkowych z kolumny A traktuje się jako dwa środki ograniczające ryzyko.

3. Jeżeli podbora strasząca zostaje wybrana zarówno z kolumny A, jak i kolumny B, jest to równoznaczne z jednoczesnym stosowaniem dwóch podbór straszących (tj. sparowanych).

Artykuł 16

Żółwie morskie

1. Statki unijne szybko uwalniają w sposób, który powoduje jak najmniejsze możliwe uszkodzenia, wszystkie żółwie morskie, bez uszczerbku dla bezpieczeństwa jakichkolwiek osób oraz o ile co najmniej jeden członek załogi jest przeszkolony w zakresie technik obchodzenia się z żółwiami morskimi i uwalniania ich w celu poprawy przeżywalności po uwolnieniu.

2. Państwa członkowskie nadal uczestniczą w badaniach mających na celu określenie technik dalszego ograniczania przyłowów żółwi morskich w odniesieniu do wszystkich rodzajów narzędzi wykorzystywanych we wschodnim Oceanie Spokojnym oraz wspierają te badania.

3. Kapitan statku rybackiego do połowów okrężnicą:

a) w możliwym zakresie unika okrążania żółwi morskich i przewozi na statku bezpieczne narzędzia do uwalniania żółwi morskich i, w stosownych przypadkach,

ich używa oraz podejmuje wszelkie rozsądne działania w przypadku zauważenia żółwia morskiego w okrężnicy, aby zapewnić jego bezpieczne uwolnienie;

b) podejmuje działania niezbędne do monitorowania urządzeń do sztucznej koncentracji ryb w przypadku zaplątania się żółwi morskich oraz zapewnia uwolnienie wszystkich żółwi zaplątanych w urządzenia do sztucznej koncentracji ryb;

c) rejestruje wszystkie interakcje z udziałem żółwi morskich podczas połowów okrężnicami i przekazuje takie informacje organom krajowym.

4. Kapitan statku do połowu taklami oceanicznymi:

a) przewozi na statku oraz – w przypadku interakcji z żółwiami morskimi – sprzęt (np. wypychacze haczyków, przecinaki lin i kasarki) niezbędny do szybkiego uwolnienia przypadkowo złowionych żółwi morskich;

b) w przypadku gdy większość haków jest umieszczona na głębokości mniejszej niż 100 m, stosuje jeden z tych dwóch środków ograniczających ryzyko: duże zaokrąglone haki lub stosowanie wyłącznie ryb jako przynęty;

c) zgłasza wszelkie interakcje organom krajowym.

5. Państwa członkowskie wspierają badania i rozwój zmodyfikowanych konstrukcji urządzeń do sztucznej koncentracji ryb w celu ograniczenia zaplątywania żółwi morskich, a także wprowadzają środki mające na celu zachęcanie do stosowania konstrukcji uznanych za skuteczne w takim ograniczaniu.

Artykuł 17

Ochrona delfinów

Tylko unijne statki rybackie prowadzące połowy na warunkach określonych w porozumieniu, którym przydzielono limity śmiertelności delfinów (DML), są uprawnione podczas połowu tuńczyka żółtopłetwego na obszarze objętym konwencją do otaczania okrężnicami stad lub grup delfinów.

ROZDZIAŁ IV

OBSERWATORZY NAUKOWI

Artykuł 18

Obserwatorzy naukowi na taklowcach

1. Państwa członkowskie zapewniają, żeby obserwator naukowy był obecny na takiej liczbie statków o długości całkowitej powyżej 20 metrów, która odpowiada co najmniej 5 % nakładu połowowego takich statków.

2. Obserwatorzy naukowi rejestrują połowy docelowych gatunków ryb, skład gatunkowy oraz wszelkie inne dostępne informacje biologiczne, jak również wszelkie interakcje z gatunkami niedocelowymi, takimi jak żółwie morskie, ptaki morskie i rekiny.

3. Obserwatorzy naukowi na statkach unijnych przekazują władzom państw członkowskich sprawozdanie z tych obserwacji najpóźniej 15 dni po zakończeniu

każdego rejsu połowowego. Sprawozdanie to jest przesyłane Komisji zgodnie z art. 25 ust. 5 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 19

Bezpieczeństwo obserwatorów naukowych na morzu

1. Przepisy niniejszego artykułu pozostają bez uszczerbku dla obowiązków obserwatorów i obowiązków kapitana statku rybackiego określonych w załączniku II do porozumienia.

2. Kapitan statku rybackiego:

a) wprowadza wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby obserwatorzy byli w stanie wykonywać swoje obowiązki w kompetentny i bezpieczny sposób;

b) stara się zapewnić, aby obserwatorzy zmieniali statki pomiędzy okresami oddelegowania;

c) zapewnia, aby na statku, na którym jest obecny obserwator, było zagwarantowane odpowiednie wyżywienie i zakwaterowanie podczas pobytu obserwatora, na tym samym poziomie co w przypadku oficerów, o ile to możliwe;

d) zapewnia prowadzenie wszelkiej niezbędnej współpracy z obserwatorami, tak aby mogli oni bezpiecznie wykonywać swoje obowiązki, w tym zapewnia, w razie potrzeby, dostęp do zatrzymanego połowu oraz połowu przeznaczonego do odrzutu.

3. Państwa członkowskie wprowadzają środki w celu zapewnienia bezpieczeństwa obserwatorów i członków załogi zgodnie z rezolucją IATTC C-11-08 w sprawie poprawy bezpieczeństwa obserwatorów na morzu, a także zgodnie z odpowiednimi unijnymi i międzynarodowymi normami pracy[17].

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby obserwatorzy spełniali kryteria kwalifikacji określone w załączniku II do porozumienia.

5. W przypadku zgonu obserwatora, jego zaginięcia lub domniemanego wypadnięcia za burtę, kapitan statku rybackiego zapewnia, aby statek rybacki:

a) zaprzestał wszelkich operacji połowowych;

b) natychmiast rozpoczął operację poszukiwawczo-ratowniczą, jeżeli obserwator zaginął lub uznaje się, że wypadł za burtę, oraz prowadzi poszukiwania przez co najmniej 72 godziny, chyba że państwo członkowskie bandery zaleci dalsze przeszukiwania;

c) niezwłocznie powiadomił państwo członkowskie bandery i podmiot delegujący obserwatora;

d) niezwłocznie powiadamia inne statki znajdujące się w pobliżu za pomocą wszelkich dostępnych środków łączności;

e) ściśle współpracował podczas każdej operacji poszukiwawczo-ratowniczej, a po zakończeniu takiej operacji poszukiwawczo-ratowniczej skierował się do

[17] W szczególności europejska dyrektywa ramowa w sprawie bezpieczeństwa i zdrowia w miejscu pracy (dyrektywa 89/391/EWG), dyrektywa (UE) 2017/159 z dnia 19 grudnia 2016 r. wdrażająca Umowę w sprawie wdrożenia Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej pracy w sektorze rybołówstwa z 2007 r., konwencja MOP dotycząca pracy w sektorze rybołówstwa z 2007 r. (konwencja nr 188) oraz konwencja MOP w sprawie eliminacji przemocy i molestowania z 2019 r. (konwencja nr 190).

najbliższego portu w celu przeprowadzenia dalszego dochodzenia, zgodnie z ustaleniami państwa członkowskiego bandery i podmiotu delegującego obserwatora;

f) przedstawił sprawozdanie na temat incydentu podmiotowi delegującemu obserwatora i organom państwa członkowskiego bandery; oraz

g) w pełni współpracował w trakcie prowadzenia wszelkich urzędowych dochodzeń dotyczących incydentu i zachował w stanie nienaruszonym wszelkie możliwe dowody oraz rzeczy osobiste i kajutę zmarłego lub zaginionego obserwatora.

6. W przypadku zgonu obserwatora kapitan statku rybackiego zapewnia, w miarę możliwości, dobrą ochronę ciała do celów autopsji i dochodzenia.

7. W przypadku gdy obserwator cierpi na poważną chorobę lub ma uraz zagrażający jego życiu lub zdrowiu bądź bezpieczeństwu w perspektywie długoterminowej, kapitan statku rybackiego zapewnia, aby statek rybacki:

a) niezwłocznie zaprzestał wszelkich operacji połowowych;

b) niezwłocznie powiadomił państwo członkowskie bandery i podmiot delegujący obserwatora;

c) podjął wszelkie uzasadnione działania w celu zapewnienia obserwatorowi opieki i leczenia dostępnego i możliwego na statku oraz, w stosownych przypadkach, zwrócił się o zewnętrzną konsultację lekarską;

d) zgodnie z zaleceniami podmiotu delegującego obserwatora, o ile nie otrzymał on wytycznych od państwa członkowskiego, ułatwił wyokrętowanie i transport obserwatora do placówki medycznej wyposażonej w taki sposób, aby jak najszybciej zapewnić wymaganą przez państwo członkowskie lub podmiot delegujący obserwatora opiekę; oraz

e) w pełni współpracował podczas wszelkich urzędowych dochodzeń dotyczących przyczyn choroby lub urazu.

8. Bez uszczerbku dla obowiązków mających zastosowanie do kapitana statku, do celów ust. 5–7 państwo członkowskie zapewnia, aby niezwłocznie powiadomiono odpowiednie morskie ratownicze centrum koordynacyjne, podmiot delegujący obserwatora oraz sekretariat IATTC, a także przedstawiono sprawozdanie z podjętych działań.

9. W przypadku gdy istnieją uzasadnione powody, by przypuszczać, że obserwator został zaatakowany, zastraszony, nękany lub że pod jego adresem wysuwano groźby w sposób zagrażający jego zdrowiu lub bezpieczeństwu, zaś obserwator lub podmiot go delegujący zwraca się do państwa członkowskiego bandery o wyokrętowanie obserwatora ze statku rybackiego, kapitan tego statku rybackiego:

a) niezwłoczne podejmuje działania w celu zapewnienia obserwatorowi bezpieczeństwa oraz załagodzenia sytuacji na statku i zaradzenia jej;

b) niezwłocznie powiadamia państwo członkowskie bandery i podmiot delegujący obserwatora o sytuacji, w tym o stanie obserwatora i miejscu, w którym przebywa;

c) ułatwia bezpieczne wyokrętowanie obserwatora w sposób i w miejscu uzgodnionym przez państwo członkowskie bandery i podmiot delegujący obserwatora, które umożliwiają dostęp do wszelkiego niezbędnego leczenia; oraz

d) w pełni współpracuje podczas wszelkich urzędowych dochodzeń dotyczących incydentu.

10. W przypadku gdy istnieją uzasadnione powody, by przypuszczać, że obserwator został zaatakowany, zastraszony, nękany lub że pod jego adresem wysuwano groźby w sposób zagrażający jego zdrowiu lub bezpieczeństwu, ale ani obserwator, ani podmiot go delegujący nie występuje o wyokrętowanie obserwatora ze statku rybackiego, kapitan tego statku rybackiego:

a) niezwłoczne podejmuje działania w celu zapewnienia obserwatorowi bezpieczeństwa oraz załagodzenia sytuacji na statku i zaradzenia jej tak szybko, jak jest to możliwe;

b) niezwłocznie powiadamia o zaistniałej sytuacji państwo członkowskie bandery i podmiot delegujący obserwatora; oraz

c) w pełni współpracuje podczas wszystkich urzędowych dochodzeń dotyczących incydentu.

11. Jeżeli po wyokrętowaniu obserwatora ze statku rybackiego podmiot delegujący obserwatora stwierdzi, na przykład podczas rozmowy z obserwatorem, ewentualny incydent dotyczący napaści lub nękania obserwatora podczas jego pobytu na statku rybackim, podmiot delegujący obserwatora powiadamia o tym na piśmie państwo członkowskie bandery i sekretariat IATTC.

12. Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 10, państwo członkowskie bandery:

a) bada sprawę na podstawie informacji przekazanych przez podmiot delegujący obserwatora, przygotowuje w oparciu o nie sprawozdanie dotyczące incydentu i podejmuje wszelkie stosowne działania w odpowiedzi na wyniki dochodzenia;

b) w pełni współpracuje w trakcie każdego dochodzenia prowadzonego przez podmiot delegujący obserwatora, w tym w zakresie przekazania sprawozdania dotyczącego incydentu z prowadzonego przez nie dochodzenia podmiotowi delegującemu obserwatora i właściwym organom; oraz

c) powiadamia podmiot delegujący obserwatora i IATTC o swoim dochodzeniu i wszelkich podjętych działaniach.

13. Krajowe podmioty delegujące obserwatorów:

a) niezwłocznie powiadamiają państwo członkowskie bandery w przypadku zgonu, zaginięcia lub domniemanego wypadnięcia za burtę obserwatora w trakcie wykonywania przez niego obowiązków;

b) w pełni współpracują podczas każdej operacji poszukiwawczo-ratowniczej;

c) w pełni współpracują podczas wszelkich urzędowych dochodzeń dotyczących incydentu z udziałem obserwatora;

d) ułatwiają jak najszybsze wyokrętowanie i zastąpienie obserwatora w sytuacji związanej z poważną chorobą lub urazem tego obserwatora;

e) ułatwiają jak najszybsze wyokrętowanie obserwatora w każdej sytuacji, w której napaść, zastraszenie, nękanie lub groźby pod adresem tego obserwatora powodują, że obserwator pragnie opuścić statek; oraz

f) przekazują na żądanie państwa członkowskiego bandery kopię sprawozdania obserwatora dotyczącego domniemanych incydentów z udziałem obserwatora, polegających na napadnięciu lub nękaniu go.

14. Odpowiednie podmioty delegujące obserwatorów i państwa członkowskie współpracują w ramach prowadzonych przez siebie dochodzeń, w tym w zakresie opracowywania sprawozdań dotyczących incydentów, o których mowa w ust. 5–11, aby – w stosownych przypadkach – ułatwić prowadzenie dochodzeń.

ROZDZIAŁ V

WYMOGI DOTYCZĄCE STATKÓW

Artykuł 20

Regionalny rejestr statków

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji następujące informacje dotyczące każdego statku podlegającego ich jurysdykcji, który zostanie objęty regionalnym rejestrem statków:

a) nazwa unijnego statku rybackiego, numer rejestracyjny, poprzednio używane nazwy (jeśli są znane) oraz port w którym został zarejestrowany;

b) zdjęcie statku z widocznym numerem rejestracyjnym;

c) poprzednia bandera (jeśli znana i jeśli istnieje);

d) międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy (jeżeli dotyczy);

e) nazwisko (nazwa) i adres właściciela lub właścicieli;

f) data i miejsce budowy;

g) długość, szerokość i głębokość zanurzenia;

h) typ zamrażalni i wydajność zamrażania, wyrażona w metrach sześciennych,

i) liczba i pojemność ładowni rybnych, w metrach sześciennych, a w przypadku statków do połowów okrężnicą – pojemność w rozbiciu na ładownie, o ile to możliwe;

j) nazwisko (nazwa) i adres podmiotu bądź podmiotów eksploatujących statek oraz kierownika bądź kierowników (o ile występują);

k) typ statku;

l) metoda lub metody połowów;

m) pojemność brutto;

n) moc głównego silnika lub silników;

o) główne gatunki docelowe;

p) numer Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO).

2. Każde państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia Komisję o wszelkich zmianach informacji dotyczących elementów wymienionych w ust. 1. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje sekretariatowi IATTC.

3. Każde państwo członkowskie przekazuje również niezwłocznie Komisji informacje o:

a) wszelkich dodatkowych informacjach wprowadzonych do rejestru;

b) wszelkich wykreśleniach z rejestru z powodu:

(i) dobrowolnego zrzeczenia się lub nieodnowienia upoważnienia do połowów przez właściciela statku lub armatora;

(ii) cofnięcia upoważnienia do połowów wydanego statkowi;

(iii) faktu, że dany statek nie ma już dłużej prawa do pływania pod banderą przedmiotowego państwa;

(iv) zezłomowania, wyrejestrowania lub wszelkiej innej utraty statku; oraz

(v) wszelkich innych niewymienionych powyżej przyczynach mających zastosowanie.

4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 30 maja każdego roku o statkach unijnych w regionalnym rejestrze statków pływających pod ich banderą, prowadzących aktywne połowy na obszarze objętym konwencją w odniesieniu do gatunków objętych konwencją od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia poprzedniego roku. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje sekretariatowi IATTC.

5. Komisja zwraca się do państw członkowskich o dostarczenie kompletnych danych dotyczących ich statków zgodnie z ust. 1, jeżeli państwo członkowskie nie przekaże wszystkich wymaganych informacji.

Artykuł 21

Szczelnie zamknięte zbiorniki do przechowywania ryb

1. Szczelnie zamknięte pomieszczenie jest szczelnie zamknięte w sposób uniemożliwiający ingerencję, uniemożliwiający połączenie z jakąkolwiek inną przestrzenią na statku oraz uniemożliwiający jego wykorzystanie do celów jakiegokolwiek przechowywania.

2. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu przeprowadzenia inspekcji i weryfikacji zamkniętych szczelnie po raz pierwszy zbiorników do przechowywania ryb.

3. Na każdym statku posiadającym co najmniej jeden szczelnie zamknięty zbiornik do przechowywania ryb w celu zmniejszenia pojemności zbiorników zarejestrowanych w regionalnym rejestrze statków musi przebywać obserwator z AIDPC (Porozumienie w sprawie Międzynarodowego programu ochrony delfinów).

4. Otwarcie szczelnie zamkniętego pomieszczenia jest możliwe tylko w przypadku sytuacji wyjątkowej. Jeżeli szczelnie zamknięte pomieszczenie zostaje otwarte na morzu, obserwator jest obecny zarówno w chwili jego otwarcia, jak i w chwili ponownego zamknięcia.

5. Wszystkie urządzenia chłodnicze w szczelnie zamkniętym pomieszczeniu muszą pozostawać wyłączone.

6. Kapitan statku powiadamia obserwatorów o wszelkich szczelnie zamkniętych zbiornikach do przechowywania ryb na statku. Obserwatorzy powiadamiają sekretariat IATTC o wszelkich przypadkach wykorzystywania szczelnie zamkniętych zbiorników do przechowywania ryb.

ROZDZIAŁ VI
DANE I PROGRAM STATYSTYCZNY

Artykuł 22
Przekazywanie danych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby corocznie przekazywano Komisji wszelkie istotne informacje dotyczące połowów w odniesieniu do ich wszystkich statków prowadzących połowy gatunków objętych zakresem konwencji.

2. Państwa członkowskie przekazują dane, w podziale na gatunki i narzędzia połowowe, o ile to możliwe, za pośrednictwem dzienników połowowych statków i rejestrów rozładunku lub w inny sposób w formie zagregowanej, tak jak w tabeli zawartej w rezolucji IATTC C-03-05, co najmniej z danymi dotyczącymi połowów i nakładu poziomu 3 oraz, o ile to tylko możliwe, danymi dotyczącymi połowów i nakładu poziomów 2 i 1 oraz danymi dotyczącymi częstotliwości długości.

3. Tabelę z danymi zagregowanymi w odniesieniu do każdego roku, o której mowa w ust. 2, przedkłada się Komisji do dnia 31 maja następnego roku. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi IATTC do dnia 30 czerwca.

Artykuł 23
Dokument statystyczny dotyczący opastuna

1. Do wszystkich opastunów przywożonych na terytorium Unii dołącza się dokument statystyczny dotyczący opastuna lub świadectwo ponownego wywozu dotyczące opastuna, w stosownych przypadkach, wydane przez IATTC[18]. Opastun złowiony przez statki rybackie do połowów okrężnicą i statki do połowu wędami oraz przeznaczony głównie do dalszego przetwarzania przez wytwórnie konserw z tuńczyka nie podlega temu wymogowi dotyczącemu dokumentu statystycznego.

2. Dokument statystyczny IATTC dotyczący opastuna IATTC musi zostać zatwierdzony przez organy państwa członkowskiego statku, który dokonał połowu tuńczyka. Świadectwo ponownego wywozu IATTC dotyczące opastuna musi zostać zatwierdzone przez organy państwa członkowskiego, które dokonało ponownego wywozu tuńczyka.

3. Państwa członkowskie dokonujące przywozu opastuna przekazują Komisji zgromadzone przez ich organy dane transakcyjne każdego roku do dnia 1 kwietnia za okres od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia poprzedniego roku oraz do dnia 1 października za okres od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca bieżącego roku. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje sekretariatowi IATTC.

4. Państwa członkowskie, które dokonują wywozu opastuna, analizują dane transakcyjne po otrzymaniu danych dotyczących przywozu, o których mowa w ust. 3 powyżej, i przekazują wyniki Komisji. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje sekretariatowi IATTC.

5. Państwa członkowskie zatwierdzają dokumenty statystyczne dotyczące przeładunku dokonanego w porcie przez taklowce pływające pod ich banderą, w przypadku gdy przeładunek został przeprowadzony zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i na podstawie informacji uzyskanych za pośrednictwem programu IATTC dotyczącego obecności obserwatorów.

6. Państwa członkowskie, które zatwierdzają dokument statystyczny dotyczący przeładunków dokonanych przez taklowiec pływający pod ich banderą, zapewniają, aby informacje te były spójne z połowami zgłoszonymi przez każdy taklowiec.

[18] Dodatek do rezolucji C-03-01.

7. Do wszystkich tuńczyków i gatunków tuńczykopodobnych oraz rekinów wyładowanych w Unii lub przywiezionych do Unii w stanie nieprzetworzonym lub po przetworzeniu na statku, które zostały przeładowane, dołącza się formularz deklaracji przeładunkowej IATTC do czasu dokonania pierwszej sprzedaży.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 24

Obszar nakładania się kompetencji

1. Unijne statki rybackie wpisane wyłącznie do rejestru IATTC stosują środki ochrony i zarządzania IATTC podczas dokonywania połowów na obszarze nakładania się kompetencji.

2. W przypadku statków wpisanych do rejestrów statków zarówno WCPFC, jak i IATTC, przed rozpoczęciem połowów na obszarze nakładania się kompetencji państwa członkowskie powiadamiają Komisję, zgodnie z którym z dwóch środków ochrony i zarządzania przyjętych przez te organizacje ich statki dokonują połowów na obszarze nakładania się kompetencji. Powiadomienie jest ważne przez okres nie krótszy niż trzy lata.

Artykuł 25
Sprawozdawczość

1. Do dnia 15 czerwca każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdanie krajowe za poprzedni rok dotyczące ich programu zgodności oraz działań podjętych w celu wdrożenia środków IATTC, w tym wszelkich kontroli, jakim poddały swoje floty oraz wszelkich środków monitorowania, kontroli i zgodności, jakie ustanowiły w celu zapewnienia zgodności z takimi kontrolami.

2. Państwa członkowskie przekazują co roku, do dnia 15 kwietnia, w odniesieniu do poprzedniego roku dane dotyczące połowów, nakładu połowowego w podziale na narzędzia połowowe, wyładunku i handlu rekinami w podziale na gatunki, dane dotyczące żarłaczy białopłetwych, o których mowa w art. 8 ust. 3, mantowatych, o których mowa w art. 9 ust. 4, i żarłaczy jedwabistych, o których mowa w art. 10. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi IATTC do dnia 1 maja.

3. Państwa członkowskie przekazują co roku, do dnia 15 czerwca, sprawozdanie za poprzedni rok dotyczące wykonania art. 15 i interakcji z ptakami morskimi podczas działań połowowych prowadzonych zgodnie z konwencją, w tym zgłaszają przyłowy ptaków morskich, szczegółowe informacje dotyczące gatunków ptaków morskich oraz wszelkie istotne informacje dostępne dzięki obserwatorom i innym programom monitorowania. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi IATTC do dnia 30 czerwca.

4. Państwa członkowskie przekazują co roku, do dnia 15 czerwca, sprawozdanie za poprzedni rok dotyczące wykonania art. 16 i wytycznych FAO w sprawie zmniejszenia śmiertelności żółwi morskich w trakcie połowów (2009 r.)[19] w odniesieniu do żółwi, w tym zgromadzone informacje na temat interakcji

[19] http://www.fao.org/docrep/012/i0725e/i0725e.pdf

z żółwiami podczas działań połowowych prowadzonych zgodnie z konwencją. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi IATTC do dnia 30 czerwca.

5. Państwa członkowskie przekazują do dnia 15 marca sprawozdanie obserwatora naukowego za poprzedni rok w odniesieniu do taklowców, o których mowa w art. 18 ust. 3. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi IATTC do dnia 30 marca.

Artykuł 26
Zarzut nieprzestrzegania postanowień zgłoszony przez IATTC

1. Jeżeli Komisja otrzyma od sekretariatu IATTC jakiekolwiek informacje wskazujące na podejrzenie nieprzestrzegania postanowień konwencji lub rezolucji IATTC przez państwo członkowskie lub przez unijny statek rybacki, niezwłocznie przesyła te informacje zainteresowanemu państwu członkowskiemu.

2. Państwo członkowskie wszczyna dochodzenie w związku z zarzutami dotyczącymi nieprzestrzegania postanowień i co najmniej 75 dni przed dorocznym posiedzeniem Komitetu ds. Przeglądu Wdrażania Środków („Komitet ds. Zgodności") przekazuje Komisji wnioski z takiego dochodzenia oraz informuje o wszelkich działaniach podjętych w celu zapobieżenia wszelkim przypadkom nieprzestrzegania postanowień.

3. Komisja analizuje przekazuje te informacje sekretariatowi IATTC co najmniej 60 dni przed dorocznym posiedzeniem Komitetu ds. Zgodności.

Artykuł 27
Poufność

Oprócz obowiązków określonych w art. 112 i 113 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 państwa członkowskie, kapitanowie statków rybackich i obserwatorzy zapewniają poufne traktowanie sprawozdań i komunikatów elektronicznych przekazywanych do sekretariatu IATTC i otrzymywanych z tego sekretariatu, zgodnie z art. 10 ust. 2, art. 19 ust. 5, art. 19 ust. 8 i art. 21 ust. 6 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 28
Uprawnienie do przyjmowania zmian

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 29 aktów delegowanych, zmieniających niniejsze rozporządzenie w celu dostosowania go do środków przyjętych przez IATTC, które są wiążące dla Unii i jej państw członkowskich, w odniesieniu do:

a) formularza deklaracji przeładunkowej, o którym mowa w art. 3 pkt 17;

b) odniesienia do opisu lin do połowu rekinów, o których mowa w art. 3 pkt 19;

c) okresów zamkniętych, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) i art. 4 ust. 5;

d) urządzeń do sztucznej koncentracji ryb, o których mowa w art. 6 ust. 3;

e) informacji, które należy gromadzić podczas prowadzenia połowów z wykorzystaniem urządzeń do sztucznej koncentracji ryb wymienionych w art. 6 ust. 4;

f) przepisów dotyczących projektowania i rozmieszczania urządzeń do sztucznej koncentracji ryb, o których mowa w art. 6 ust. 6;

g) terminu gromadzenia danych, o którym mowa w art. 14 ust. 1;

h) obszarów i środków ograniczających ryzyko w odniesieniu do ochrony ptaków morskich, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2;

i) obecności obserwatora naukowego, o której mowa w art. 18 ust. 1;

j) informacji dotyczących regionalnego rejestru statków, wymienionych w art. 20 ust. 1;

k) odniesienia do tabeli dotyczącej przekazywania danych do dzienników pokładowych i rejestrów rozładunku, określonych w art. 22 ust. 2;

l) odniesienia do dokumentu statystycznego dotyczącego opastuna, o którym mowa w art. 23 ust. 1;

m) terminów składania sprawozdań, określonych w art. 25;

n) odniesienia do wytycznych w sprawie śmiertelności żółwi, o których mowa w art. 25 ust. 4;

o) załącznika do niniejszego rozporządzenia.

2. Zmiany zgodnie z ust. 1 ograniczają się ściśle do wdrożenia do prawa Unii zmian lub nowych rezolucji IATTC.

Artykuł 29
Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 28, powierza się Komisji na okres pięciu lat od [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu 5 lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 28, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 28 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada

poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 30
Zmiany w rozporządzeniu Rady (WE) nr 520/2007

Uchyla się art. 3 ust. 3, art. 4 ust. 3 i tytuł IV rozporządzenia Rady (WE) nr 520/2007.

Artykuł 31

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodniczący	*Przewodniczący*